

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 71. Antonii Banchierii Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](http://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

luctu pie in Domino septuagenarius
obiit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

§. LXXI.

*Antonii Banchierii Cardinalis
decessus.*

Eodem hoc anno Sacrum Purpurato-
rum Collegium luxit mortem An-
tonii Cardinalis Banchierii. Hic il-
lustribus ac Patriciis Parentibus Ni-
colao & Catharina Rospiliosia Clemen-
tis XI. Nepte Pistoriae in Etruria na-
tus est. Prima pietatis & literarum
rudimenta in paterna Domo & sub eo-
rumdem Genitorum disciplina hausit.
Duodennis Senas mittebatur, in Colle-
gio Nobilium Ptolomæorum instituen-
dus, ubi exacto sexennio Romam de-
latus, in Collegio Romano studia sua
impigro labore prosecutus est, elucente
jam tum ad summa quæque adolescen-
tis indole. Ut vero sacratoribus quo-
que literis ingenium excoleret, optimos
Caussidicos sibi Magistros selegit,
quorum institutione assidua tam fundi-
tus jurisprudentiæ arcana intropexit,
ut in Romano Archi-Gymnasio in ut-
raque Juris facultate Doctorum hono-
ribus insigniretur. Ab hisce meritis
profluxere prima propitiæ fortunæ au-
spicia; præprimis ergo sedente Inno-
centio XII. Præful Romanus, Proto-
notata-

Sæc. XVIII. notarius Apostolicus & Consultor
A. C. 1733. gregationum de ritibus, & de Su-
ut vocant. Consulta nominabatur; p-
ea per integrum annum in Congre-
tione de Propaganda absentis Fabri
Cardinalis vices in munere Secretariorum
obiit, ac demum a Clemente XI. Ali-
nionensis Prolegatus renuntiatus
qua in legatione per triennium re-
clara prudentiæ ac integratatis
specimina edidit: quapropter illa
Pontifex Nuntium Apostolicum ad Po-
ciæ Regem ablegare decreverat, Et
chierius vero munus hoc ultro ob-
gravibus de caussis modestissime re-
favit: Unde Romam revocatus, Se-
cretarius Congregationis de Propaganda
fide dicitur, demum vero suprema
Universalis Inquisitionis Romanæ
for renuntiatus; hoc autem munus
auctus Anno 1710. die undecima Octo-
bris ad Jesuitarum Generalem con-
decreto die prima Octobris editum
de ritibus Sinicis Pontificis mente
declarare jussus est, datis ad eum in
literis. „Prohibet Sanctitas sua,
„quisquam decreto Anno 1704 pro-
„mulgato, aut mandato pie defun-
„Cardinalis Tournonii obstrepare ad
„sub prætextu, quasi in nuper edito
„Pontificis decreto, quæ in primo de-
„creto Anno 1704. sancta fuilleta
„dicitur.

„duntaxat conditionate intelligenda Sæc. XVIII.
 „sint, proin cailibet int grum sit, ei. A.C. 1733.
 „dein obedire vel non: Eapropter San-
 „ctitas sua nupero decreto hæc verba
 „esse addenda præcepit: quovis contra-
 „faciendi quæfido colore seu prætextu pe-
 „nitus sublato. Hæc ergo Præpositus
 „Generalis suis Sociis apud Sinas mo-
 „rantibus nulla mora intinuet, ne Pon-
 „tificiæ voluntatis executio ullo pacto
 „retardetur. „

Biennio post Banchierius in Secre-
 tarium Congregationis, quæ a Con-
 sulta nomen habet, nominatus, hoc
 officio per septendecim omnino annos
 summa cum laude functus est, tandem
 a Benedicto XIII. Romæ Gubernator
 dictus: Gratulabatur sibi universa Urbs
 de selecto prudentissimo hoc Modera-
 tore, quem cuncti ob eximiam rerum
 experientiam, & difficillima negotia
 ad optatum finem perducta, cogni-
 tamque in proferendis sententiis æqui-
 tatem, ac præcipue ob incorruptum
 in omnibus dictis ac gestis candorem,
 velut singulari cæli favore sibi datum
 deprædicabant. Emicuit præsertim
 prudens egregii hujus Prætoris solertia
 tempore Anni Sacri, in quo, quamvis
 pene innumeri ex omnibus Mundi par-
 tibus Romanum confluxissent, Banchie-
 rius tamen omnia tam provide, tam-
 que

Sæc. XVIII. que prudenter disposuit, ut ann
A. C. 1733. superabundaret, nullus audiretus
multus, omnia adeo florarent con-
sita, ac si omnes unius labii essent.
gens ideo Benedictum Papam te-
hujus Viri admiratio, quo circa illu-
modo maximis cumula vit beneficis,
& Romana Purpura decoravit; di-
taque Urbis Præfectura Banchieri
in cunctis Patrum cætibus, qui
adscriptus erat, Romanæ Ecclesiæ
strenue vindicabat: Intererat quo
Sacrissimis comitiis non sine magna supre-
Pontificii obtinendi spe, quam quidam
eius merita augebant, cæli autem
vor Clementi XII. reservabat: Nec
men Banchieri virtus sine præmio in-
ab eodem enim hoc Papa maximus
bitus, ob singularem ejus dexteritatem
in rebus publicis eidem a secretis
jussus est. Postea Congregationis
Consulta Præfector ad omnia eas
magis ardua adhibebatur negotia: atque
quoque opera Pontifex utiliter uti
tur in componendis dissidiis cum Re-
bus Sardiniae & Lusitaniae, cum Ve-
neta Republica, cum Hispanis ob De-
catum Parmensem, Castrensem & Ro-
cilionensem Comitatus, & cum Ge-
lis ob Avenionem. Tandem tota
boribus requiem imposuit haud impo-
visa mors, cuius prænuntiis morbo

cum se vehementius gravari sentiret, Sæc. XVIII.
Pistoriam abduci petiit, ubi die deci- A.C. 1733.
ma sexta Septembris anno ætatis sexa-
gesimo sexto vivere desit.

§. LXXII.

*Sinibaldi Cardinalis ab Auria
obitus.*

Sinibaldo ab Auria patria erat Genua,
parentes vero Joannes Baptista
Marchio Doria, & Benedicta Spinola,
uterque ex pervertoſa ac illuſtriffima
Familia. Plena pubertate Sinibaldus
Romam venit, ubi in Collegio Romano
Rheticæ, Philosophiæ, aliisque di-
ſciplinis tam egregiam navabat ope-
ram, ut in Nobilium palæſtris inter
æquales ſine controverſia primas fer-
ret. Versabatur tamen ſedulius in eo
doctrinæ genere, quod instituti ſacra-
tioris eſt, ſcilicet in S. Canonum stu-
dio Sanctorumque Patrum lectione.
Eapropter festinato prorsus honore,
utriusque Signaturæ Referendarius,
& ſubinde Asculanæ, Maceratensis,
aliarumque Eccleſiaſticæ ditionis Ur-
bium Gubernator ab Alexandro VIII.
renuntiatus eſt. Nec hic ſtetit fortunæ
felicitas; quippe a Clemente XI. Ave-
nionensis & Venaiſini Comitatus Pro-
Legatus dicebatur, inde tamen ex-
pleto